

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in valja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 85 kr. — Naročnina se pošilja upravnštvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Čemu še iščemo kandidata za V. kurijo?

(Dopis iz celjske okolice.)

Že več let pridem pogosto v Celje. V prejšnjih letih sem zapazil, da so razcapane deklice po ulicah postopale ter ljudi, zlasti duhovnike nadlegovale v »polamani« nemščini z beračenjem. Zdaj pa že dolgo ni tega, ampak najdem čisto nasprotno. Čedno oblečene, lepo se obnašajoče deklice te pozdravijo v mili slovenščini s krščanskim pozdravom. Od kod ta sprememba? Idi, dragi bralec, v šolo šolskih sester in tamkaj boš zdaj našel zbrane te otroke ter mnogo drugih, tudi iz najboljših stanov, okoli 400 jih je, ki dobivajo tamkaj najboljšo odgojo, da bodo postale pridne kristijane in vrle Slovenke.

Ta šola je sad truda nekdanjega celjskega kaplana, č. g. Jožeta Žičkarja. S praznimi rokami se je blagi gospod lotil težavnega podjetja ter postavil lepo šolsko poslopje, povzročil poklic šolskih sester za učiteljice in tako rešil toliko otročičev veri in narodu. Zlasti priprosti ljudje, rokodelci in delavci so dobili s tem zavodom neprecenljivo pomoč za svoje otroke. To je g. Žičkar izvršil pri največjem nasprotstvu, celó od strani, kjer bi imel še podpore pričakovati.

Nadalje je g. Žičkar ustanovil za to šolo podporno društvo, ker drugače bi se ne mogla vzdrževati ter je bil društvu tudi sam zmirom podpornik do skrajnega svojih gmotnih močij. — Zraven tega je ta gospod tudi mnogo pomogel, da se je celjska okolica narodno prebudila ter se postavila na lastne noge. Vse to je storil z drugim delom preobložen kot ubogi, vsestransko odvisni kaplan.

Ko je potem prišel v Vitanje za župnika, mu je bila zraven duhovnih dolžnostij prva skrb za nevedno in gmotno stiskano priprosto ljudstvo, da mu pomaga k boljšemu. Ustanovil je bralno društvo in začel v njem narod podučevati in buditi; ustanovil nadalje posojilnico, da reši zadolžene iz rok oderuških pijavice, ki so posojevale poprej denarje ter jemale za nje obresti po svoji volji. Kmet je namreč moral dajati svoj lepi les, oderuhi so ga pa dolžniku plačevali, kakor so ga sami hoteli. Gosp. Žičkar žrtvuje vsak teden en dan za brezplačno uradovanje v posojilnici. Odkar ta posojilnica obstoji, so si ljudje zares oddahnili od težkih verig.

Tudi v Vitanju g. Žičkar ni pozabil priprostih delavcev ter jim je napravil delavsko podporno društvo, kjer najdejo zaslombo, dober svet in poduk, v časih pa tudi veselo urico po svojem težavnem delu. Vse to je stalo čast. gospoda veliko truda in tudi stroškov. Tudi tukaj je vse nasprotnike junaško premagal.

Našel bi še lahko tukaj izbornih zaslug, ki si jih je pridobil za cerkev. Pa, ker nameravam le samo opisati, kaj je deloval za olajšavo težav priprostega ljud-

stva, omenim iz cerkvenega samo to, da je g. Žičkar ustanovil v Vitanju cerkveno stavbeno društvo, da tako laranom polajša povečanje farne cerkve, ki je neobhodno potrebno. Kjer koli more, išče krajcarja, da bi ljudi stavba preveč ne zadela. — Lansko leto je bilo za Vitanjčane zalostno, ker so jih hude uime zadele. Tudi v tem žiru je zadetim prvi pomočnik njihov župnik, ker za revne nabira pomoči v denarju in žitu in v čem koli kaj premore.

Ali to ni blagi mož, pravi prijatelj ljudstva? Za to so si ga pa tudi njegovi rojaki iz brežiškega okraja izvolili za poslanca v deželni zbor, kjer se je tudi že hitro v začetku za svoje volilce potegnil. Pristavim še nadalje, da je g. Žičkar mož, ki sebičnosti ne pozna, mož povsod priljuden in prijazen, mož neupogljive volje in neomadeževanega, jeklenega značaja. Kar za prav spozna, za to dela neumorno iz ljubezni do ljudstva. Moram reči, da tolike čiste ljubezni do ubogega slovenskega naroda nisem lahko našel, kakor je ima gosp. Žičkarjevo srce. Da pa tudi sam gospodarstvo razume, kaže njegovo veliko domače posestvo, ki je vse vzorno oskrbljeno, bodi si v vinogradu, na njivi, travniku ali sadonosniku. Porablja se povsod vse novejšo iznajdbe in izkušnje v zboljšanje gospodarstva, kar tudi drugim služi za poduk.

Končno še navedem, da je g. Žičkar učenjak ter je bil tudi že kot dijak vedno med odličnjaki; izboren je v peresu, kar je že mnogokrat pokazal, ko se je za slovenske pravice potegoval; posebno je pa tudi izvrsten govornik. To je bil g. Žičkar do zdaj in to je storil že do zdaj. Kaj se še da od njega pričakovati, ker je še v najboljših letih! Bog nam ga ohrani! — In mi za V. kurijo kandidata za državni zbor iščemo?!

Iz deželnega zbora.

Predsednik seji dne 19. febr. in oni dne 20. februvarija je bil g. dr. Serbec. V seji dne 19. febr. je poročal v imenu finančnega odseka g. J. Žičkar o prošnji društva »Kolonija« v Gradcu za podporo. To društvo oskrbuje uboge šolske otroke z obualom in obleko. Med obdarovanimi so osobito tudi taki, ki nimajo v Gradcu domovinske pravice. Kakor prejšnja leta, se dovoli tudi za letos podpora v znesku 150 gld. — Isti poslanec poroča potem v imenu finančnega odseka o prošnjah 9 občin iz voitsberškega okraja za podporo zavoljo toče. Podpora se jim po sklepu deželnega zbora naj podeli iz onega zneska 10.000 gld., katerega je določil v ta namen deželni zbor. Zraven sprejme deželni zbor predlog imenovanega poslanca, naj visoka vlada izpusti iz vojaške službe sinove onih posestnikov, ki so po toči poškod-